

Donishqishloq latifalari

(Erkin Vohidov ijodi)

MATMUSANING QISHLOG'I

Donishqishloq degan joy
Bordir bizning tomonda.
O'sha qishloq ahlidek
Dono xalq yo'q jahonda.

Jo'yak tortib tomiga,
Makka ekan o'shalar.
Kalishini perronga
Yechib ketgan o'shalar.

Yuz qop ganchni bir yo'la
Suvga qorgan u yerlik.
Echkini sartaroshga
Olib borgan u yerlik.

Ko'rib minoralarni
O'sha yerlik ulutlar
Degan: «Bular teskari
Turib qolgan quduqlar».

Tomdan boshlab uy qurmoq
Bo'lib tikkan havoza,
Devori yo'q hovliga
O'rnatgan ham darvoza;

Oyga chiqmoq yo'li bor,
Juda oson degan ham,
Temir yo'lni ko'tarsa,
Tayyor narvon degan ham;

Mashinasi bor turib
Minib yurgan xachirga,

Xizmat qilgan «Volga»si
Eshakka yem tashirga;

Pashshaga sopqon otgan,
Qopqon qo'ygan chivinga,
Almashtirgan sarrofdan
O'tgan kunni indinga;

Oy nuriga xum tutib,
Umid qilgan pishlokdan
Sohibxayol farishta
O'sha Donishqishlokdan.

Donishqishloq qaerda?
O'zimizning tomonda.
O'sha qishloq xalqidek
Dono xalq yo'q jahonda.

Aql ko'plik qilsa, bosh
O'riladi deb halak —
Boshlariga donolar
Kiyib yurar chambarak.

Sodda demang ularni,
Ular sodda bo'lmaydi.
Kuldirsa ham sizlarni,
O'zlari hech kulmaydi.

U mashhur Aldarko'sa,
Kalko'saning qishlog'i.
O'zimizning qahramon
Matmusaning qishlogi.

Kitob bo'lar ta'rifi,
Yozsa ming bir sahifa.
Donishqishloq ahlidan
Tinglang uch-to'rt latifa...

MATMUSANING CHARXPALAGI

Polvon edi Matmusa,
To'rt fil kuchi jam edi.
Qishlokda eng zo'r, ammo
Aqli bir oz kam edi.

Matmusani shundan hech
Ko'zga ilmas edilar.
Qo'rq-salar ham undan, hech —
Hurmat qilmas edilar.

Bir kun dedi Matmusa:
Shunday kuchga egamen.
Shuhratim yo'q el aro,
Beobro'man nega men?

Ot ko'tardim tish bilan,
Kuldi faqat odamlar.
Arzimagan ish bilan
Topdi hurmat odamlar.

Men ham aqlim ko'rsatib,
Hayron qilay hammani.
Dono bo'lib bir uzim,
Nodon qilay hammani.

Bo'z ariqda ko'p zamon
Bor eski bir charxpalak.
Ko'ribdiki, bir tomon
Aylanar u g'ildirak.

Balki ming yil narida
Aylangandir shu yo'sin.
Matmusaning davrida
Yangilik bir ish bo'lsin.

Turdi bir oz o'y surib,
Yurdi shaxdam ilgari.

Charxpalakni sug'urib
Shartta qo'ydi teskari.

Bu ijoddan el darak —
Topdi sahar pallada.
Jadal chopar charxpalak,
Lekin suv yo'q dalada.

O'ylar ahli ulamo
Tuzatmoqning yo'lini.
Mag'rur turar Matmusa
Belga qo'yib qo'lini.

Kim charxpalak kosasin
Yalpoq qilish kerak, der,
Kim kosaga osma sim
Qopqoq qilish kerak, der.

Der idroki eng yuksak
Qashib turib kallani:
Daryoni sal ko'tarsak.
Sal tushirsak dalani...

Yo'q, ish bitmas «sal» bilan!
Qishlog'imiz erlari
Charxpalakni gal bilan
Aylantirsin teskari.

Yo'q, kuchimiz ojizroq,
Qiynalmasin el joni.
Teskariga oqizmoq
To'g'ri bo'lar daryoni.

Emish, hamon qilar bahs
O'sha qishloq erlari.
Charxpalak-chi, suv bermas,
Aylanarmish teskari.

MATMUSANING TANDIRI

Matmusaga bir kuni
Xotini: «Hoy, er, — dedi.
Hammada bor, menga ham
Tandir qurib ber», dedi.

Pishiq edi Matmusa,
Boshga qo'yib qo'lini,
O'ylab topdi eng arzon
Tandir qurmoq yo'lini.

Dehqonchilik — somon, jun,
Loy qorishni biladi.
O'zi tayyor qolip-ku,
Nega pul sarf qiladi?

Loyni qordi, ishlatib —
Zang ketmonu paqirni.
So'ng oftobga cho'k tushib,
Bolalarni chaqirdi.

Qiyqirishib bolalar
Atrofida chopdilar.
Qorni bo'yni aralash
Loyshuvoqni yopdilar.

Bundoq tandir bo'lmagan,
Yo'kdir hech bir kitobda.
Tandirini Matmusa
Quritadi oftobda.

Qotgan sari tanda loy,
Har bir mo'yi jimirlar.
Chig'anoq qurt singari
Faqat boshi qimirlar.

Ko'p qiynaldi Matmusa,
Mard emasmi — chidadi.

Tandir tayyor, endi mard
Undan qandoq chiqadi?

Pilla yorar kapalak,
Qil sug'rilar xamirdan.
Lek Matmusa chiqolmas
O'zi qurgan tandirdan.

Yetar yetti qo'shniga
Uning nola-xonishi.
Maslahatga yig'ilar
Qishloq axdi donishi.

Kim der: E voh, bechora,
Kim der: Ko'ring takdirni.
Bahs boshlandi — masala:
Butun olmoq tandirni.

Oxir dedi bosh hakam,
Chimirgancha qoshini:
— Bir chora bor: arralang
Matmusaning boshini.

Mayli, dedi Matmusa,
Rozi bo'lmay netayin,
Bilmadinglar qadrimni,
Hammang jinni, betayin.

Kessangizlar boshimni,
Men niyatga yetarman.
Boshim olib bu yerdan
Biror yoqqa ketarman.

MATMUSANING UYLANISHI

Safar qildi Matmusa
Olisdagi shaharga.
Ul shaharda yo'liqdi
Bir hur pari-paykarga.

Bo'ydoq edi Matmusa,
Uzoq turmay o'ylanib,
Qishlog'iga qaytdi u,
Ul sanamga uylanib.

Hech gap emas baxt kelsa,
Aytar omad deb buni:
Uch oy o'tmay jononning
Yaqinlashdi oy-kuni.

Hamma hayron, hamma lol:
«Biz bir yilcha kutardik,
Matmusaning xotini
Chiqib qoldi udarnik».

Ne ekan deb, shoshilib
Zarbdorlikning bu siri,
Chopib keldi suhbatga
Donishgazet muxbiri.

«Biz ham chetda emasmiz,
Biz ham sherik mehnatga», —
Deb Matmusa tirjayib,
Qo'shiladi suratga.

Ertasiga bu xabar
Tarqab ketdi har yoqqa.
Sarlavha ham chiroylik:
«Ilg'or o'rnak — qishloqqa».

Xat yog'ilar erlardan:
Tashabbusni qo'llaymiz!

Xotinlarni tajriba
Almashishga yo'llaymiz!

«Alvon-alvon shiorlar
Paydo bo'lar har joyda:
«Yangilikka — katta yo'l!»
«To'qqiz oyni — uch oyda!»

Hay'atlarda kekkayib
Yayrab yurar Matmusa.
Biz undoq, biz bundoq deb
Sayrab yurar Matmusa.

Alqissa shu — ba'zida
Shunday bo'lib qoladi —
Birov qilib mehnatni,
Birov obro' oladi.

QIZIQUVCHAN MATMUSA

Oppoq ko'ylak, yangi shim
Kiyib olib bayram kun,
Uyga qaytar Matmusa
Shirin bulib kechqurun.

Qaytar zavqqa qo'shib zavq,
Ham kuch qushib kuchiga.
Bir payt ko'rsa, allakim
Simyog'ochning uchiga

Qog'oz osib qo'yibdi,
Ikki qator yozib xat.
O'qimoqqa Matmusa
Garchand qilar harakat

U tomondan qaraydi,
Qaraydi bu tomondan.
Bilmay ketsa ne xat bu,
Chiqa olmas armondan.

Qizikuvchan ishtiyoq
Unga tinchlik bermasdi.
Ko'ylakni ham ayamay
Simyogochga tarmashdi.

Chikdi, ko'rdi, uqidi,
Kim aqldan ozibdi?
«Ehtiyot bo'l, simyog'och —
Bo'yalgan», deb yozibdi.

O'qidiyu tanidan
Chiqib ketdi muzdek ter,
Uyga kelib daftarga
Yozib qo'ydi to'rt yo'l she'r:

«Ey, odamlar, bilishdan
O'zingizni tiymanglar.
Qiziquvchan bo'lsangiz
Yangi ko'ylak kiymangla!»

MATMUSA - RASSOM

Ko'chma muzey kelibdi
Bizning Donishqishloqqa.
Eshitdiyu Matmusa,
Shoshib qoldi u yoqqa.

Kurdi borib muylovdor
Qilich taqqan zotlarni.
U zotlarning ostida
Gijinglagan otlarni.

Ayniqsa, deng, ayollar,
Qarab-qarab oldi u.
Boqib ba'zi suratga,
Surat bo'lib qoldi u.

Biri biridan qiziq,
Bir-biridan zo'r, ammo

Abstrakt san'atga
Tushunmadi mutlaqo.

Dedi: shu suratga ham
Pul to'lashar, hoynahoy.
Demak, rassom ishi zo'r,
Demak, rassom juda boy.

Dedi: san'at kim uchun?
San'at hamma uchunmi?
Men ham endi bu ishda
Sinab kuray kuchimni.

Qat'iyatli Matmusa,
U og'ziga so'z oldi.
Uyga kelib sandiqdan
Paytavalik bo'z oldi.

Tog'oraga rang qordi,
Bo'lsin uchun sozgina,
Qo'shdi tarnov suvidan,
Qo'y qiyidan ozgina.

Qilcho'pni siz so'ramang,
Topqirlikdan kamoli —
Guldek muyqalam bo'ldi
Echkisining soqoli.

Toldan yog'och kesdi-yu,
Chorcho'pni ham bopladi.
So'ng u turfa matoga
Turfa rangni chapladi.

Qarabsizki, rasm taxt,
Shartta qo'yib imzoni,
Olib keldi muzeyga,
Lol qilgani dunyoni.

Ko'rinarli joy topib,
Osdni uni devorga,
Allaqanday «izm» deb
Yozib qo'ygan qatorga.

Ertasiga keldilar
Mutaxassis xodimlar.
Ya'ni, o'sha «izm»ning
Piri bo'lgan olimlar.

Qaradilar, ko'rdilar.
Hech tish o'tmas anglarga.
Kim der: Ko'ring uslubni.
Kim der: Qarang ranglarga.

Bu g'arbdagi zo'r usul
Antirasm, der birov.
Primitivizmda
Yangi oqim, der birov.

Xullas, ko'chma muzeydan
Bu surat ham joy oldi.
Matmusaga pul chiqib,
Bitta saman toy oldi.

Ey yoronlar, borsangiz
London, Parij, Rumoga,
Muzeylarda bir qarang
O'sha tanish imzoga.

Jilva qilib o'zgacha,
Bo'y taratib turibdi.
Matmusa chizgan surat
Dunyo kezib yuribdi.

MATMUSANING DUTORI

Matmusa qo'y sotgani
Shaharga kelib qoldi.
Qaytishda bitta qo'yning
Puliga dutor oldi.

Uyga kelgach, yo'lakka
Bog'ladiyu otini,
Zavqi sig'may yurakka,
Chaqirdi u xotinni.

Mana, xotin, ko'rib qo'y,
Manovni dutor deydi.
Manov bog'ichni parda,
Manov ipni tor deydi.

Manov quloq, bu xarrak,
Ya'ni, eshak boladir.
Shaharlik uni bunday —
Bunday qilib chaladir.

«Munojot» deb otini,
Matmusa kuy chalibdi.
Quloq solib xotini,
Rosa qoyil qolibdi.

Depti: Rahmat, shaharlik
Yaxshi cholg'u beribdi.
Faqat bitta narsaga
Aqlim yetmay turibdi.

Bir mahal bobomda ham
Shunday cholg'u bor edi.
Esimdan adashmasam,
O'sha ham dutor edi.

Lekin u chalmay turib,
Qulog'ini burardi.

Barmog'i ham manov ip
Ustida yugurardi.

Sen bo'lsang bitta yerni
Tutgancha qolaverding.
Bir xil tingir-ting'irni
Quymasdan chalaverding.

Jahli chiqib Matmusa,
Xotinini so'kibdi.
Ketgan qo'yi uchun ham
Alamini tukibdi:

«Ey, xotin, sen eringga
Nodon gapni deb quyding.
Nima bo'ldi? YO qarib
Es-hushingni yeb qo'yding?

Bobong qo'li dutorda
Yugursa, yugurgandir.
Sho'rlik kerak pardani
Topolmay qidirgandir.

Endi men chalganimda
Og'zingni yum, jim, depti.
Bobong parda qidirgan,
Men uni topdim», depti.

Matmusa shunday qilib,
Ko'kragini keribdi.
Erini dono bilib
Xotin ham tan beribdi.

Alqissa shu: Mashshoqlar —
Qidirishni tashlasin.
Kerak pardani topgan
Matmusalar yashasin!

TANDIR KIYGAN MATMUSA

O'zi tandir qurolmay,
Ko'nib oxir takdirga,
Shahar tomon yo'l oldi
Matmusavoy tandirga.

Tandir bozor qizigan,
U tushgacha aylandi
Va nihoyat bozorning
Zo'r tandiri saylandi.

Chertsa, uch kun jaranglar,
Bir umrga yetadi.
Lekin uni qishloqqa
Qanday olib ketadi?

O'ylab ko'rsa, eshakka
Ortmoqning yuq chorasi.
Ortganda ham, arqonlab
Tortmoqning yo'q chorasi.

Ahli bozor yig'ildi,
Qizib ketdi maslahat.
Barchada bir shu tashvish,
Hammada shu uy faqat.

Kengashildi, uylandi,
Mindirildi oxiri
Eshagiga — Matmusa,
Matmusaga — tandiri.

U shod, bundoq tadbirni
Topmas eng zur topqir ham.
O'zi yayov qolmadi,
Zap o'rnashdi tandir ham.

«Hayyo-hayt» deb yo'l oldi
Donishqishloq tomonga.

Mana, tandir ichidan
Qarab borar osmonga.

Har qanchaki intilar
Matmusa yo'l ko'rolmas.
Mening uyim qayda? — deb
Odamlardan so'rolmas.

Ketib borar tavakkal,
Ko'kka qarab «Tangrim!» — der,
— Meni qilma sharmanda,
Eshaginga aql ber».

Bedapoya ko'rganda
Eshak sho'rlik netadi?
Qishloq qolib mag'ribda,
Mashriq tomon ketadi.

Kun botaru shom tushar,
Yulduz chiqar osmonga,
Hamon borar Matmusa,
Yetmas manzil-makonga.

Deydilarki, to bu dam
Yo'lda emish Matmusa.
Boshi ham yo'q, cheki yo'q
Cho'lda emish Matmusa.

Ayo do'stlar, adashgan
Bir mo'mindan kulmaylik.
Matmusadek o'zimiz
Tandir kiygan bo'lmaylik!

MATMUSANING MEHMONDO'STLIGI

Mehmon juda azizdir
Donishqishloq tomonda.
Derlar, mayli, biz o'lsak,
Mehmon bo'lsin omonda.

Mana, shaharlik mehmon
Qishloq kezib yuribdi.
Unga go'zal tabiat
Ma'qul bo'lib turibdi.

Ayniqsa, to'polon soy
Mehmonga yoqib ketdi,
Oh-oh deb suvga tushdi,
Tushdi-yu, oqib ketdi.

Goh cho'kar, goh ko'rinar,
Dod solar: «Qutqaringiz»,
«Spasite», «dast bideh»,
«O may frend, xelp mi, pliz

Ispancha, portugalcha,
Lotincha qichqiradi.
Belni ushlab Matmusa
Hayron bulib turadi.

«Shuncha tilni o'rganib
Boyvachcha bularmiding?
Undan kura suzishni
O'rgansang o'larmiding».

Ovozi o'chganida
Suv kirib tomog'idan,
Mehmonni olib chikdi
Ushlab bo'yin bog'idan.

«Shaharlik shaharlik-da»
Der Matmusa ko'nqlida,
«Kerakli arqonini
Olib yurar bo'ynida».

Qirg'oqqa chiqdi shoshmay,
So'ng aqlini yuritib,
Arqonidan daraxtga
Osib qo'ydi quritib.

MATMUSANING QO'SHIG'I

Beish qoldi Matmusa,
Endi ne qiluv kerak?
Bir tovuqqa, albatta,
Ham donu ham suv kerak.

Bekor qolsang yostiq ham
Yonboshingga botadi.
Televizorga tokay
Termilgancha yotadi?

Oynai jahonda
Kuylamagan og'iz yuq.
O'ylab kursa o'zidan
O'tadigan hofiz yuq.

O'yladi, avval boshni,
So'ng yonboshni qashladi.
To'rtta odam yig'ilsa,
Qo'shiq ayta boshladi.

Eshitarmi odamlar,
Eshitmasmi, ishi yuq,
«Bog' aro»ni ko'tarar,
Bas, deydigan kishi yo'q.

O'zi bo'lar mahliyo
O'zi aytgan kuylarga.
Taklif bulsa-bulmasa
Boraverar to'ylarga.

Matmusa kelgan yerdan
Qochar bo'ldi odamlar,
Tunlar quloqqa yostiq
Bosar bo'ldi odamlar.

Oqsoqollar dedilar:
Bir ilojni o'ylaylik.

Matmusani qishloqqa
To'ra qilib qo'yaylik.

Bo'lsa katta amaldor,
Kursisi baland bo'lsa,
Majlis, qabul, nutq, safar...
Xullas, doim band bo'lsa,

Balki qo'shiq aytishga
Vahti qolmas, ulgurmas.
Amalidan uyalib
Hofizlikni ep ko'rmas...

Kelishdilar, Matmusa —
Endi qishloq to'rasi
Ko'payib qoldi, ko'ring,
Qadrdoni, jo'rasi.

U kursida o'ltirar,
Qo'lni qo'yib beliga.
Yana ham qiyin bo'ldi
Donishqishloq eliga.

Kimki biror ish bilan
Huzuriga kiradi —
Matmusa arz eshitmas,
Qo'shiq aytib beradi.

Chidab sukut saqlagan
Marhamatga esh bo'lur.
Qo'shig'ini maqtagan
Ishi, albat, besh bo'lur.

Oqibat Matmusaning
Kasali battar bo'ldi.
Sahar boshlab ashula
Kechgacha aytar bo'ldi.

Oqshomlari guzarda
Avjni olib turadi.
Eshitsang-ku, xo'bu xo'b,
Eshitmasang — uradi.

To'ra bo'lgach, boshqa xil
Ovozlarni yo'qotdi.
Meni mazax qildi, deb
Xo'rozlarni yo'qotdi.

Donishqishloqda endi
Boshqa biror qo'shiq yo'q.
Birgina Matmusaning
Qo'shigiga to'siq yo'q.

Odamlar ijirganib,
Qarg'ab, quloq soldilar.
Iloj qancha, oxiri
O'rganib ham qoldilar.

Hatto qo'msab, noyob deb,
So'ylar bo'ldi xaloyiq.
Matmusaga o'xshatib
Kuylar bo'ldi xaloyiq.

Qarsak, olqish, madhiya
Avjga chiqib basma-bas,
Xalq dedi: bizga endi
Boshqa qo'shiq kerakmas.

Hammamiz bu qo'shiqning
Fidoyisi bo'larmiz.
Uni aytib yashadik,
Uni aytib o'larmiz.

Alqissa, bulbuli yo'q,
Xo'rozi yo'q ul ma'vo —
Donishqishlokda hamon
Yangrar yolg'iz bir navo.

MATMUSA VA O'G'RILAR

Savdo qilib Matmusa
Qaytar ekan yo'liga,
Tushib qoldi shaharlik
O'g'rilarning qo'liga.

Yechintirdilar avval,
So'ng do'pposlab urdilar.
O'chsin deya ovozi
Karnay chalib turdilar.

Shu-shu, ko'p yil Matmusa
Bu shaharga qaytmadi.
Ichga yutdi alamin,
Hech kimsaga aytmadi.

Aytsa nima, el faqat
Kulgi qilar ermaklab...
Qariganda, nihoyat,
Nabirasin yetaklab —

Matmusa yana o'sha
Shahar sari yo'l oldi.
Bu safar katta to'yning
Ustidan chiqib qoldi.

G'at-g'at karnay, nog'ora
Takatumni urardi.
Matmusadan navara
Bu nima, deb so'rardi.

Bobo aytar: bu ishni
Mendan so'rma, bolajon,
Bir sho'rlikni, hoynahoy,
Qilmoqdalar chalajon...

Do'stlar, kulmang, bu hikmat
Matmusadan qariroq,

Nog'orayu karnaydan
Yuring doim nariroq.

MATMUSANING AMERIKA OCHISHI

Gazeta o'qib yotib
Matmusa o'y o'yladi.
Elni yig'ib ertalab
Shunday bir nutq suyladi.

Donolar! Sizga aytay
O'ylagan bir xayolim.
Uni aytishdan avval
Bordir bitta savolim:

Ayting, Amerikaga
Kim dastlab qo'ygan qadam?
Kolumbmi? Yo'q! Xitoylar —
Besh ming yilcha muqaddam.

Ular borgan kunchiqar,
Ya'ni bizning tomondan.
So'ng bu qit'ani ochgan
Kolumb narigi yondan.

Endi men sizga aytsam
Maqsadu muddoni:
Bizning zamon nom chiqar
Ish qilmoqning zamoni.

Kiroyi dong taratsak,
Dunyoga tarataylik.
Amerika ochmoqqa
Yangi yo'l yarataylik.

Kirishsak Xitoyni ham
Kolumbni ham yiqamiz.
Shu joydan yer kavlasak
N`yu-Yorkdan chiqamiz.

Lekin bizlar qaziymiz
Qishloqning etagidan.
Shunda teshib chiqamiz
Naq Oq uyning tagidan.

Jahonni lol qoldirib
Shuhrat olib qaytamiz.
Prezidentni shartta
Qopga solib qaytamiz.

Jahonshumul inqilob
Bundan oson hal bulmas.
Yer yuzida shundan so'ng
Boyu kambag'al bo'lmas.

Matmusaga qarsaklar
Ostida to'n yopildi.
Ammo-lekin ba'zi bir
«Mujmal»lar ham topildi.

Kimdir dedi: — Bu ish zo'r,
Menda faqat bir xayol:
Yer darz ketsa, ikkiga
Bo'linishi ehtimol.

Birov dedi: — Biz agar
Yer sharin teshib qo'ysak,
To'g'rilab shamol yursa
Bo'lasmikin yelvizak?

Va lekin Matmusani
Yoqlab ketdi ko'pchilik.
Vahima qilganlarni
Boplab ketdi ko'pchilik.

Donishqishloq shu kundan
Boshqa ishni tashladi.
Matmusa aytgan joydan
Xandaq kavlay boshladi.

Rosa terga tushdilar,
Kun tobida, yer zarang.
Ish bitay degan chog'da
Suv chiqib qoldi, qarang.

Ishga tushdi paqirlar,
Bir zum orom bo'lmadi.
Kechgacha suv tortdilar,
U hech tamom bo'lmadi.

Tirishdilar kun bo'yi,
Ertalab tirishdilar.
Bo'lmagach, boshqa yerni
Kavlashga kirishdilar.

Donish ahli — chayir xalq,
Donish ahli — ko'p shovvoz.
Yer qazib, suv chiqarib
O'tdi ko'p qish va ko'p yoz.

Bu mehnatdan ko'mildi
Yarim qishloq tuproqqa.
Qolgan yarmi aylandi
Qurbaqazor botqoqqa.

Ko'p vaqtiki, Donishqishloq
Mingquduq deb atalar.
El ichida Matmusa
Mirquruq deb atalar.

Lekin u yuldan qaytmas,
Der, bu yul haq yo'lidir.
Xalq uni tanlagan, bas,
Demak, u xalq yulidir.

Simiramiz suv kelsa,
Tosh kelsa kemiramiz,
Ochamiz Amerika,
So'ng uni yemiramiz.

Yaqinda u qishloqdan
Keldi yaxshi bir xabar.
Pudratga o'tganmishlar
U yerda ham odamlar.

Borib ko'rdim, shiddat zur,
Umid katta, ish katta.
G'ayrat qilgan bir joydan
Teshib chiqar, albatta.